

25 въпроса за пророка Мухаммед (с.а.с.)

25 въпроса за пророка Мухаммед (с.а.с.)

Превод от немски език (2008): Ifb

Оригинал:

25 Fragen zum Propheten Muhammad (s)

5. Verbesserte Auflage Mai 1997 (10.000)

ISBN 3-930767-00-7

© CORDOBA - Verlag Karlsruhe, September 1996

Satz und Umschlaggestaltung: Deutschsprachiger Muslimkreis Karlsruhe

Druck: Druckerei Dogan, Nurnberg

Printed in Germany

Преведените от Ifb книги могат да бъдат печатани и разпространявани с некомерсиални цели, без промени и при посочване на източника. Екипът на Ifb желае да бъде осведомяван при евентуална репродукция. Репродукцията с комерсиални цели се позволява само при писменото съгласие на Ifb.

Книги за Исляма на български език могат да се свалят от следните Интернет страници:

www.islamforbulgaria.com

www.way-to-allah.com/bul

Съдържание

1. Кой е пророкът Мухаммед (с.а.с.)?	5
2. Как (пророкът) Мухаммед (с.а.с.) станал пророк?	5
3. Да не би откровенията да са били само въображение?	6
4. Какво означава пророк?	6
5. По какво се отличава Мухаммед (с.а.с.) от останалите пророци?	7
6. Ще има ли други пророци след Мухаммед (с.а.с.)?	7
7. Мухаммед (с.а.с.) извършвал ли е чудеса?	8
8. На какво е учил Мухаммед (с.а.с.)?	9
9. Как реагирали околните на пророка Мухаммед (с.а.с.) на проповядването от него послание?	9
10. Защо пророкът Мухаммед (с.а.с.) е трябвало да напусне родното си място?	10
11. По какво се различава животът на Мухаммед (с.а.с.) в Медина от този в Мекка?	11
13. Как са реагирали политически силните на образуващата се ислямска общност?	12
14. Как се е стигнало до там, че Мухаммед (с.а.с.) да заеме и политическото водачество?	13
15. Пророкът Мухаммед (с.а.с.) починал ли е?	13
16. Защо пророкът Мухаммед (с.а.с.) е имал няколко жени? ...	14
17. Какво казвал Мухаммед (с.а.с.) за ролята на жената в семейството и обществото?	15
18. Как се е държал Мухаммед (с.а.с.) с привържениците на другите религии?	15

19. Каква е стойността на учението на Мухаммед (с.а.с.) и примера му в 21 век?	16
20. Мухаммед (с.а.с.) изказвал ли се е за запазването на създаденото?	16
21. До колко са сигурни преданията за изказванията на пророка Мухаммед (с.а.с.) и живота му?	17
22. Мухаммед (с.а.с.) не е ли взел просто ученията на християните и евреите?	17
23. Какво е казал пророка Мухаммед (с.а.с.) за Исус (с.а.с.)? ...	18
24. Мухаммед (с.а.с.) същото положение ли заема в Исляма, като Исус (с.а.с.) в Християнството?	19
25. Има ли предсказания за Мухаммед (с.а.с.) в Книгите на другите религии?	20

1. Кой е пророкът Мухаммед (с.а.с.)?

Мухаммед (с.а.с.) е роден през 571 г. сл. Хр. в града Мекка в Арабия, като член на видното племе Курайш и произхожда от пророка Исмаил, сина на Авраам. Курайшитите са имали най-влиятелния ранг сред арабите на Арабския Полуостров, понеже в Мекка се намирало свещеното място, което Авраам построил със сина си. В предислямските времена Кааба е била място за поклонение на болшинството политеистични араби.

Бащата на Мухаммед починал преди той да се роди, а майка му когато е бил на 6 год. В началото той бил отгледан съобразно тогавашния обичай от кърмачка, а след това дядо му, после чичо му се грижили за него. Те били търговци и така Мухаммед (с.а.с.) също станал търговец. Не е посещавал училище, но покрай практическия опит свързан с многобройни пътувания събрал достатъчно познания в областта. Още от детството си бил известен сред сънародниците му като праведен човек, което било причина за прякора му ал-Амин (Достойният за доверие). Като пораснал, работил за една богата вдовица - Хадиджа. Възхитена от способностите му, и най-вече от характера му и безупречния му начин на живот, тя му предложила брак. По-това време тя била на 40, а Мухаммед (с.а.с.) на 25 години. Те сключили брак и имали четири дъщери и два сина, от които единият починал скоро след като се родил. От преданията знаем, че те се радвали на много щастлив брак.

2. Как (пророкът) Мухаммед (с.а.с.) станал пророк?

Години преди първото откровение Мухаммед (с.а.с.) се усамотявал в една планина близо до Мекка. Той усещал как духовните убеждения, традициите и обичаите на племето му,

които се кланели на много богове, заблуждавали хората и ги отдалечавали от предопределението им на създания. В една пещера той разсъждавал над това, но без да вижда изход и перспективи. През 610 г. сл. Хр., когато отново се бил усамотил за размисъл в пещерата, а и за да си напомни за съществуването на Бог, му се явил ангелът Габриел и му съобщил, че е избран от единствения Бог за пророк и му предал първите откровения на Корана.

3. Да не би откровенията да са били само въображение?

Мухаммед (с.а.с.) нито е мислел за нещо като откровение, нито е бил запознат с такова нещо. В пещерата му се е появил ангел, който го подканил да рецитира нещо. Той дотолкова се сепнал от срещата си с ангела и неговата наредба да произнесе първите строфи на Корана, че се прибрал съвсем объркан вкъщи. Треперещ помолил жена си да го завие. Разказал ѝ за преживяването си и я помолил за съвет. Тя му отговорила, че той е дружелюбен и справедлив с всеки и че винаги бърза да помогне на нуждаещите се, затова тя не можела да си помисли, че Бог би го изоставил. Тогава жена му го завела до един роднина, който бил запознат със Светите Книги и Мухаммед (с.а.с.) му разказал всичко, което преживял, а той потвърдил, че това е бил ангелът Габриел, който се явявал и на предишните пророци.

4. Какво означава пророк?

Винаги е имало хора, които са стигали до особени убеждения, получавали редки вдъхновения или откривали непознати до този момент природни закони. Всички те са показвали, че има едно определено познание, което се изплъзва

на усета ни и на научните изследвания. Философията и науката могат само да го гадаят. За да се увери в това, човекът е зависим от Бог, Който е способен да му разкрие този вид знание. С тази цел Бог избира хора и ги призовава за Негови пророци и пратеници. На тях Той открива истината и знанието, за да може те да ги предадат на хората. Освен това един пророк е задължен да обясни това, което му е откровено, да напъти хората и да им даде пример за един богоотдаден живот във всички сфери на живота, така че те да могат да му подражават.

5. По какво се отличава Мухаммед (с.а.с.) от останалите пророци?

Пророците не се отличават един от друг от гледна точка на току що споменатите аспекти, а именно да проповядват Божието Слово и да са пример за живот според него. Затова не е учудващо, че всички - като започнем от Адам (а.с.) и чак до последния пророк Мухаммед (с.а.с.) – са проповядвали богоотдаденост (на арабски: Ислям). Предадено е, че Аллах е призовал повече от двеста хиляди пророка и благословил всеки народ в човешката история с Божи пратеник (Коран 16:36). Ние знаем имената само на 25 от тези пророци, тъй като те са споменати в Корана. Сред тях са пророците Ной, Авраам, Давид, Моисей, Йоан Кръстител, които са споменати също така и в Библията, както и Исус (а.с.).

6. Ще има ли други пророци след Мухаммед (с.а.с.)?

Мухаммед (с.а.с.) е последният от Божиите пратеници. Аллах изпратил до всеки един народ пророк за да го напъти. Така например пророкът Шуайб бил изпратен до народа на Мадяна,

пророкът Салих до този на Тамуд и Давид, а Моисей и Исус до чедата Израилеви. Въпреки че всички те били призвани от едно и също място и проповядвали богоотдадеността (на арабски: Ислям), те имали една ограничена във времето и пространството задача. Развитието на цивилизацията преди времето на Мухаммед (с.а.с.) не било напреднало до толкова, че да може да бъде пратен пратеник до всички хора. Едва пророкът Мухаммед (с.а.с.) бил изпратен до хората от неговото време и за тези след него. Ето защо никое друго пророчество не е с такъв универсален и вечен характер (Коран 33:21; 68:4; 21:107).

7. Мухаммед (с.а.с.) извършвал ли е чудеса?

Най-голямото чудо, което било отдадено на Мухаммед (с.а.с.) е Коранът. Понеже това чудо не е било достъпно само за хората по времето на Мухаммед (с.а.с.), а дори и днес всеки има възможността да се запознае с Корана – това говори за необикновеността и важността му. Освен това голямо чудо има и други, които показват, че Мухаммед (с.а.с.) е бил призван от Бог човек: Една нощ Бог го изпратил от Мекка в Йерусалим, където той се изкачил от „катедралата на камъка“ на небето. Бог му позволил да предаде в рамките на само 23 години посланието си, да изгради общност и при много тежки условия да създаде град-страна в Медина. В преданията се споменават и други чудеса, като увеличаването на храната. Чудесата идват обаче винаги от Бог, Който позволява на пророците Му да ги изпълнят. Те показват, че определената личност е подпомагана от Бог. Посланията, който пророците предават на хората, са обаче по-важни от чудесата, които се случват тогава, когато природните закони не важат.

8. На какво е учил Мухаммед (с.а.с.)?

Въпреки че жителите на града Мекка са имали представа за Бог, те вярвали на посредническата роля на много различни идоли, които трябвало да ги приближат до Бог и им преписвали поради това особени сили и възможности. Мухаммед (с.а.с.) бил възложен със задачата, да проповядва единството и единността на Аллах (арабски за „Бог“). Той обяснявал на сънародниците си, че идолите и статуите, на които се молят, нямат никаква мощ. Мухаммед (с.а.с.) се опитвал да накара околните му да разберат, че хората са създадени само от Един Единствен Бог, Който им дава препитание и чува молитвите им. Като част от Божието послание, той наблягал на това, да обясни, че Бог винаги е избирал пратеници от хората, които да им предадат Божието Слово; едновременно с което, пророците били задължени чрез техния начин на живот да са пример за един богоотдаден живот. В посланията си той представял също живота след смъртта, за който хората около него не знаели нищо. Той казвал, че земният живот е изпитание и обяснявал, че хората ще бъдат възкресени след смъртта си - на Съдния Ден – и ще бъдат награждавани или наказвани според начина им на живот на този свят.

9. Как реагирали околните на пророка Мухаммед (с.а.с.) на проповядването от него послание?

Водещите личности от Мекка погледнали на неговото послание като на заплаха за обществото. Според тях посланието му би довело само до премахването на идолите и статуите им. Но точно те допринасяли чрез поклонниците от цяла Арабия за техните приходи, авторитет и влияние. Те се страхували освен това, че ако предадат религията на предците си, това би имало

лоши последици и че робите им и непривилегированите ще си поискат правата. В началото точно хората от низшата класа приели проповядваната религия и само малко от привържениците му били в безопасност. Останалите били преследвани, някои дори и убити. Условиата за привържениците на Мухаммед (с.а.с.) се влошили до толкова, че той им наредил да се преселят в Абесиния (Етиопия), където властвал един християнски владетел. Въпреки бедите и преследванията числото на тези, които се присъединили към него, нараствало постоянно. За да прекъснат това, водачите в Мекка се опитали да накарат Мухаммед (с.а.с.) да направи компромис: Те му предложили да поеме владението и множество богатства. В замяна на това те щели да се молят редуващо се на Аллах и на идолите си. Мухаммед (с.а.с.) твърдо отказал.

10. Защо пророкът Мухаммед (с.а.с.) е трябвало да напусне родното си място?

В Мекка натискът над мюсюлманите нараснал неописуемо и пророка Мухаммед (с.а.с.) търсил възможността за свободно и спокойно разпространение на учението и всекидневното му прилагане. По време на поклонническия сезон през 621 година Мухаммед (с.а.с.) срещал група хора от Ясриб (по-късно наречен Медина), които били доста отзивчиви за новата вяра. През следващата година хората дошли с една по-голяма делегация и поканили пророка (с.а.с.) в техния град и му обещали да го подкрепят. Така Мухаммед (с.а.с.) наредил на мюсюлманите да се преселят в Медина, където ще са сигурни и свободно ще могат да практикуват вярата си. Това събитие (хиджра) поставя началото на ислямското летоброене. Едновременно с това мекканците решили веднъж за винаги да се отърват от Мухаммед (с.а.с.) и да го убият. Планът им се провалил. Порокът (с.а.с.) напуснал малко преди това града със сподвижника си Абу Бакр. Въпреки че

меканците го преследвали, те не успели да го намерят и той пристигнал спокойно в Медина.

11. По какво се различава животът на Мухаммед (с.а.с.) в Медина от този в Мекка?

В Медина се образувала една добре организирана общност с различни учреждения като джамии, пазар с търговски характер, както и юрисдикция и мюсюлманите могли да се концентрират в тази ситуация върху един живот според ислямското учение, без да се притесняват от лично преследване. Състоящите се от мюсюлмани, евреи и др. жители на Медина се съгласили с водачеството на Мухаммед (с.а.с.). Той бил преди всичко поддържан от двете най-влиятелни племена на Медина, след като те приели Исляма. Що се отнася до евреите, Мухаммед (с.а.с.) се надявал, че като привърженици на една от откровените религии те ще реагират непредубедено спрямо него и ще разберат новото учение. Но в Медина имало и група (важни) личности, които приели Исляма опортюнистично (с оглед изгода на момента). През 623 год. Мухаммед (с.а.с.) сключил договор с представителите на различните обществени групи от Медина, който се състоял най-вече в това, мюсюлманските и еврейските племена да се закрилят взаимно. Тази първа записана конституция служела по-късно на мюсюлманите като основен модел за по-късните държавни структури.

Въпреки че мюсюлманите не били преследвани вече като личности, молещите се все още на идоли мекканци се опитвали по всякакъв начин да провалят новообразуващата се мюсюлманска общност в Медина. Това те правили от една страна чрез войнствени нападки, от друга чрез един вид изолираща политика. Поставени на такъв натиск, мюсюлманите искали да се защитават и настоявали пред Мухаммед (с.а.с.) да направи нещо

срещу мекканците. Той обаче не се съгласявал с исканията на привържениците му, докато Бог не му изпратил откровение, което му позволявало да се защитава от покровителите. В първата битка спечелили мюсюлманите като по чудо срещу една многобройна и добре въоръжена армия на мекканците. През следващите години последвали и други сблъсъци. При наблюдение на тези войнствени конфликти, в които били забъркани мюсюлманите, лесно се вижда, че мюсюлманската общност е имала за цел мира, а не войната. Пророкът Мухаммед (с.а.с.) освобождавал например военнопленници, след като тези били научили десет мюсюлмани да четат и пишат. Освен това: той се съгласил за един мирен договор при почти неприемливи условия; след завземането на Мекка дал обща амнистия за враговете си.

Днес също като едно време войната е социална действителност. Затова са нужни норми и правила дори за изключителни случаи - като война например. Че един морален начин на поведение е възможен и желателен дори и в такива ситуации, се вижда от наредбите на пророка Мухаммед (с.а.с.). Не трябва да се нападат хора, които не участват във битката. Той стигнал даже до там, да нареди, че мюсюлманите са длъжни дори и по време на война да пазят природата и околната среда. Остава още да се спомене, че под водачеството на Мухаммед (с.а.с.) на Арабския Полуостров за първи път имало мир между отделните племена, който се задържал дълго време. Свършили времената на постоянни нападки, които значително натоварвали жителите!

13. Как са реагирали политически силните на образуващата се ислямска общност?

В началото новата мюсюлманска общност не била впечатлила тогавашните велики сили, като Византия и Персийското царство. Арабския Полуостров тогава все още не бил

географски погледнато от значение. Но тъй като мекканците имали контакт с някои от регионалните сили, а с други били сключили нещо като съюз, тези разбрали бързо за недоразуменията им с мюсюлманите. Първия неблагоприятен удар срещу усилията им да предотвратят образуването на ислямската общност мекканците усетили, като един християнски владетел от Абесиния се възпротивил да им предаде мюсюлманите, които потърсили неговата закрила. Византия осъзнала едва по-късно, че разпространяващата се на Арабския Полуостров религия, може да навреди на влиянието ѝ в арабските области и затова се стигнало до битки с мюсюлманите. По същото време пророкът Мухаммед (с.а.с.) изпратил послания до тогавашните владетелите и ги поканил да приемат Исляма, което някои от тях и направили.

14. Как се е стигнало до там, че Мухаммед (с.а.с.) да заеме и политическото водачество?

Както в Юдаизма така и в Исляма душевното и земното не се делят. Това се вижда най-вече в концепциите за един богоотдаден живот, който Ислямът дава за различните сфери от живота: към тях спадат както личният и семейният живот, така и икономиката, международните връзки и прочее. Затова не е учудващо, че пророка Мухаммед (с.а.с.) се взима за пример от различни гледни точки: като семеен баща и съпруг, като съсед и приятел, като дипломат и държавно лице.

15. Пророкът Мухаммед (с.а.с.) починал ли е?

Пророкът Мухаммед (с.а.с.) е бил, като всички други пророци преди него, човек. Тъй като той никога не си е преписвал нищо божествено и дори винаги наблягал на това, че не може да

му бъде преписано такова нещо, живял и умрял като човек. Разликата между него и останалите хора се състояла „само“ в това, че Бог му е низпослал Корана и че го е пазил от погрешни действия. Затова пророкът Мухаммед (с.а.с.) бива уважаван, обичан и взиман за пример от мюсюлманите, но в никакъв случай не бил възхваляван или умоляван.

16. Защо пророкът Мухаммед (с.а.с.) е имал няколко жени?

На 25 годишна възраст Мухаммед (с.а.с.) се оженил за 40 годишната Хатидже – заможна, овдовяла бизнес дама. До смъртта ѝ те водили един щастлив и хармоничен брак, от който имали шест деца. След нейната смърт Пророка (с.а.с.) се оженил за няколко жени, от които само една от тях не е била омъжена преди това. Всички останали били вдовици или разведени и поради това без закрила в обществото. От една от тях той (с.а.с.) имал син (Ибрахим), който обаче също не живял дълго. Това че Пророкът (с.а.с.) се е натоварил с издръжката им и тази на децата им, играело важна роля при сключването на брака. Освен това връзката с някои от жените му допринесла за това, племената, към които те принадлежали, да се сближат по тамошната традиция с общността на мюсюлманите. За мюсюлманите многото бракове на Мухаммед (с.а.с.) са както при други библейски пророци Божия воля. На това, че всичките му жени били щастливи и го поддържали и подкрепяли въпреки големите финансови и други проблеми, се гледа като на едно от чудесата на пророчеството на Мухаммед (с.а.с.).

17. Какво казвал Мухаммед (с.а.с.) за ролята на жената в семейството и обществото?

Ролята на жената сред племената на Арабския Полуостров било като това на робите, при което имало съвсем малки изключения. Така не било рядко на раждането на момиче да се гледа като на позор. За да се избегне този срам, новородените момиченца били носени често в пустинята и погребвани там живи. С откровението на Корана и чрез примера на пророка Мухаммед (с.а.с.) момичетата получили същата стойност като момчетата. Пророкът (с.а.с.) наказвал мъже, които се държали зле със съпругите си и давал пример за това как човек да се държи справедливо в брака и да се отнася с обич към съпругата си. Той наблягал на това да обясни, че една жена заема същото ниво пред Бог, както и един мъж.

18. Как се е държал Мухаммед (с.а.с.) с привържениците на другите религии?

Мисията на пророка Мухаммед (с.а.с.) е била една и съща към всички от ближните му – независимо дали става въпрос за евреи, християни или идолопоклонници, а точно да предаде Божието Слово. Той (с.а.с.) разговарял със събеседниците си според религията им и ги призовавал да се отдадат на Божиата воля. При това той им отдавал голямо уважение и реагирал на лични обиди и преследвания с търпение. Учил привържениците си, че са особено близки с евреите и християните и че всеки е свободен да засвидетелства или пренебрегне Божието съществуване и че мюсюлманите трябва да се държат добре с ближните си. Освен това обяснявал, че равноправното държане към всички хора е едно неприкосновено условие за един ислямски начин на живот.

19. Каква е стойността на учението на Мухаммед (с.а.с.) и примера му в 21 век?

Хората не могат да вземат Бог за пример защото Той не им е равен. Но за да водят един богоотдаден живот те трябва да имат пример за него, по който да могат да се управляват. Пророкът Мухаммед (с.а.с.) е представен сам от Бог на хората като личност и житейски модел (Коран 33:21; 68:4), понеже Бог сам образовал характера и интелекта му. Примерът на Мухаммед (с.а.с.), който води до Божието задоволство, трябва да се търси преди всичко не в човешкия му живот и личните му преимущества, а в начина, по който е действал и в това какво е казвал.

20. Мухаммед (с.а.с.) изказвал ли се е за запазването на създаденото?

В Корана се казва, че пророкът Мухаммед (с.а.с.) е изпратен по милост към всички светове, тоест до всички създания. За това не е учудващо, че той не е предал само неща отнасящи се до хората, а е имало наредби и съвети за едно добро държание към животните и смисленото използване на околната среда. Той разказвал, как тези, които се държат добре с животните, ще бъдат възнаградени от Бог, а тези, които ги мъчат, ще бъдат наказвани. Освен това учил привържениците си да не разхищават природни ресурси като водата и да допринасят положително за развитието на околната среда, като засаждат нпр. дървета.

21. До колко са сигурни преданията за изказванията на пророка Мухаммед (с.а.с.) и живота му?

Още докато Мухаммед (с.а.с.) бил жив е имало определени хора, на които е било позволено да записват – освен Корана – и изказванията на Пророка (с.а.с.). Между тях били и сподвижници на Мухаммед (с.а.с.), които го придружавали навсякъде, запомняли изказванията му и ги предавали на останалите. При предаването се внимавало, те да бъдат предадени буквално и ако те бъдат отново предавани се изброявали всичките разказвачи. По този начин се постигнало изказванията на Пророка (с.а.с.) да могат да бъдат проверени за вярност. Още през 8 век (около 100 год. след смъртта на пророка), изказванията били събрани и каталогизирани от ислямските учени. От тогава съществуват различни сборници с изказванията на пророка (с.а.с.).

22. Мухаммед (с.а.с.) не е ли взел просто ученията на християните и евреите?

Твърдението, че Мухаммед (с.а.с.) се е запознал с Християнството и Юдаизма чрез контактите си с християни и евреи и по този начин образувал неговата „нова“ религия, се среща най-вече в литературата на християнските мисионери и ориенталистите. То не е обосновано с факти и не се потвърждава от биографията на пророка Мухаммед (с.а.с.). Тъй като самият Мухаммед (с.а.с.) е бил неук, не е можел да изследва писанията на християните и евреите и съответно да ги препише; околните му били идолопоклонници и затова нямали причина да се занимават интензивно с тях. Също и това, че много евреи и християни приели Исляма след като са се срещнали с Мухаммед (с.а.с.) говори срещу това твърдение, понеже те първи би забелязали, ако учението им

било взето и преиначено. Еднаквостта между библейските учения и ислямската вяра се обясняват чрез това, че Книгите на християните и евреите идват от същото „място“ като Корана, а именно от Бог.

23. Какво е казал пророка Мухаммед (с.а.с.) за Исус (с.а.с.)?

Мухаммед (с.а.с.) е бил последовател на Исус и го е наричал „свой брат“. Когато разговарял с християните той наблягал на това, че Исус (с.а.с.) не е Бог или Божий син. Пророкът (с.а.с.) бил разказал, че видял Исус на сън и го описал по следния начин: „Докато спях през нощта до Кааба, видях на сън мъж с тъмно жълт тен, толкова красив, колкото може да бъде въобще човек с такъв вид кожа. Къдравата му коса падаше между раменете му, а от нея капеше вода; ръцете си беше поставил на раменете на двама мъже и обикаляше Кааба; попитах: „Кой е това?“ а те отговориха: „Това е Иса (Исус), сина на Мерием (Мария).““ (предадено от Бухари)

Веднъж пророка обяснил: „Който засвидетелства, че няма друг Бог освен Аллах, Който няма съдружници, и че Мухаммед е негов раб и пратеник, и че Иса (Исус) е служител на Аллах, Негов пратеник, Неговото Слово, дарен на Мариям (Мария) и дух от Него; и засвидетелства че раят е истина и ада е истина, този Аллах оставя по волята Си да влезе в Рая и за това което е направил.“ (Бухари)

24. Мухаммед (с.а.с.) същото положение ли заема в Исляма, като Исус (с.а.с.) в Християнството?

Ислямът не е основана от Мухаммед (с.а.с.) религия. Ислямът - преведено от арабски означава „богоотдаденост“ - е начин на живот, който са водили всички Божии пратеници и пророци, заедно с Исус (с.а.с.) и поради това религия от край време. Мухаммед (с.а.с.) е оповестителят на „Ислям“ в неговата последна форма, както и последният пратеник на Аллах. Мюсюлманите го обичат, понеже той е пратеника на Аллах. Подражават му, защото е водил един напълно богоотдаден живот и го уважават, тъй като е изпратеният пророк. Но те в никакъв случай не го възвисяват като Бог и не гледат на него като на посредник между хората и Бог. Пророкът (с.а.с.) сам казвал на сподвижниците си: „Не ме възвеличавайте, както християните възвеличаха Исус. Аз съм служителят на Аллах. Казвайте: Той е служителят и пратеника на Аллах.“ (Ахмад, Том I, стр. 24)

В Корана има места, на които се споменава благородният характер на Мухаммед (с.а.с.): Той е изпратен като милост за световите (Ал-Енбия, аят 107); той има наистина велик нрав (Ал-Калам, аят 4); Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас (Ал-Ахзаб, аят 21). В Исляма пророка Мухаммед (с.а.с.) заема една повисока позиция, понеже е предал Корана. Мюсюлманите дават неговото име на децата си от любов към него. Думите и начинът му на живот са като мярка за вярващите. На него се гледа като на пример и учител, поради това, че е практикувал ислямското учение. Абу Са'ад Ал-Худри предава, че пророка (с.а.с.) е хранил камилите, вършел домакинска работа, лепял обувките си, шил дрехите си, доял козите, ял със слугите, мелел с тях брашното и сам носил покупки си от пазара. Той (с.а.с.) поздравявал богатите и бедните и посещавал болните. Предадено е, че

пророка (с.а.с.) бил посетил едно еврейско дете, което било болно и го поканил да приеме Исляма. Тогава момчето погледнало към баща си, а той казал: „Слушай Абу Ал Касим." След това младежът приел Исляма и починал малко след това.

25. Има ли предсказания за Мухаммед (с.а.с.) в Книгите на другите религии?

В Корана се споменава, че появата на пророка Мухаммед (с.а.с.) е предсказана в предходните свети Книги (Коран 7:157; 61:6). В Библията също има места, където се споменава появата на Мухаммед (с.а.с.), при което личността на споменатия съвпада с тази на Мухаммед (с.а.с.) в шест аспекта: произхода на пророка; характера му; мястото на което трябва да се появи; откровението, което му е дадено; случките, които би трябвало да се случат по негово време и момента на появата му. А също и в писанията на индоистите има предсказания за появата на пророка (с.а.с.), като нпр. Атхарва Веда – една от четирите книги на ведите, както и в персийската Ценд Авеста, светата книга на зороастристите.